

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา จงนั่งในสันโดษและจดจำผู้เป็นที่รักที่แท้จริงของลูก เพราะเป็นด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์
- คำถาม:** ในเมื่อลูกได้พบพ่อแล้ว ความไม่ระมัดระวังใจที่ลูกควรจะจบสิ้น?
- คำตอบ:** ลูกๆ บางคนไม่ระมัดระวังและพูดว่าถึงอย่างไรพวกเขาก็เป็นของบาบา พวกเขาไม่ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาล้มที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงซ้ำแล้วซ้ำเล่า นี่คือการไม่ระมัดระวังบาบาพูดว่า ลูกๆ ถ้าลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุขที่ถาวร จะไม่มีการสำลักประเภทใดๆ เช่นที่ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างสุดซึ่งทั้งวันทั้งคืน ในทำนองเดียวกัน ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอด้วยเช่นกัน
- เพลง:** ฉันได้มาหลังจากที่ได้ปลุกโชคของฉันแล้ว

โอม ซานติ พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ และลูกก็พูดเช่นกันว่า “โอม ซานติ” พ่อด้วยก็พูด โอม ซานติ สิ่งนี้หมายความว่าลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ พ่อก็เป็นตัวของความสงบเช่นกัน ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณสูงสุดก็คือความสงบเช่นกัน ลูกเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบด้วย พ่อพูดว่า พ่อเองก็เป็นผู้อาศัยของสถานที่นั้นเช่นกัน ลูกๆ กลับมาเกิด พ่อไม่ พ่อเข้ามาในพาหนะนี้ นี่คือนาหนะของพ่อ หากลูกจะถามช่างกั๊ก – ลูกก็ไม่สามารถถามเขาได้จริงๆ แต่หาก ยกตัวอย่าง ลูกจะต้องไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและถามเขา เขาก็จะตอบว่า ร่างที่ละเอียดอ่อนนั้นเป็นของเขา ซิพบาบาพูดว่า นี่ไม่ใช่ร่างกายของพ่อ พ่อได้ยืมมาใช้ เพราะพ่อต้องการการการค้ำจุนของอวัยวะทางร่างกายเช่นกัน สิ่งสำคัญที่สุดอย่างแรกที่จะต้องอธิบายคือ ศรีกฤษณะไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือมหาสมุทรแห่งความรู้ ศรีกฤษณะไม่ได้ชำระดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ เขาเพียงแค่มารวมและปกครองโลกที่บริสุทธิ์ แรกสุดเขาเป็นเจ้าชายแล้วก็ขึ้นจักรพรรดิ เขาไม่มีความรู้นี้ เพียงผู้สร้างเท่านั้นที่มีความรู้ของสิ่งสร้าง ศรีกฤษณะถูกเรียกว่าเป็นสิ่งสร้างเพียงพ่อผู้สร้างเท่านั้นมาและให้ความรู้ให้แก่ลูก เวลานั้นพ่อกำลังสร้างและพูดว่า ลูกคือ ลูกๆ ของพ่อ ลูกพูดว่า “บาบา ฉันเป็นของท่าน” กล่าวกันว่าบราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา บราห์มินจะมาจากที่ใดอื่นได้อีก? ไม่มีบราห์มาอื่นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้ที่อยู่เบื้องบนนั่นคือผู้ที่อยู่ข้างล่างนี้ ท่านคือผู้ที่อยู่เบื้องบนนั่น ท่านคือผู้เดียวกัน อัจชะ แล้ววิษณุและลักษมีและนารายณ์ก็เป็นคนเดียวกัน พวกเขามาจากไหน? บราห์มากลายเป็นวิษณุ บราห์มาและสรீสวตีกลายเป็นนารายณ์และลักษมี แล้วพวกเขา ก็วนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด และกลายเป็นบราห์มาและสรี่สวตีอีกครั้งในยุคบรรจบพบกัน ลักษมีและนารายณ์เป็นมนุษย์และพวกเขาเป็นของศาสนาเทพ วิษณุถูกวาดภาพมีสี่แขน นั่นเป็นสัญลักษณ์ของหนทางครอบครัว หนทางครอบครัวได้ดำเนินต่อไปในบารัตตั้งแต่ตอนเริ่มต้น เหตุนี้เองวิษณุจึงถูกวาดให้มีสี่แขน ที่นี้มีบราห์มาและสรี่สวตี สรี่สวตีคือลูกที่ถูกนำมาเลี้ยง ชื่อจริงของผู้นี้คือเลคราช แล้วเขาจึงถูกตั้งชื่อว่าบราห์มา ซิพบาบาได้เข้ามาในผู้นี้ และทำให้เราเป็นของท่าน และได้ตั้งชื่อเธอว่าสรี่สวตี บราห์มาไม่ใช่พ่อทางร่างของสรี่สวตี ทั้งสองมีพ่อทางร่างของตนเอง พวกเขาไม่ได้อยู่ที่นั่นอีกต่อไป ซิพบาบาได้นำเธอมาเลี้ยงผ่านบราห์มา ลูกๆ คือผู้ที่ถูกนำมาเลี้ยง บราห์มาก็เป็นลูกของซิพบาบาเช่นกัน ท่านสร้างสิ่งสร้างผ่านปากดอกบัวของบราห์มา และเหตุนี้เองบราห์มาจึงถูกเรียกว่าเป็นแม่ มีการร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ และเราคือลูกๆ ของท่าน เรามีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากผ่านความเมตตาของท่าน ลูกบราห์มินกลายเป็นลูกๆ สติปัญญาที่กว้างไกลมากนั้นเป็นที่ต้องการเพื่อจะเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ กำลังได้รับมรดกของลูกจากซิพบาบา บราห์มาไม่ใช่ว่าผู้สร้างสวรรค์หรือมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อของดวงวิญญาณคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณก็กลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้เช่นกัน แต่พวกเขาไม่ได้ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้เพราะมีเพียงมหาสมุทรเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดเป็นแม่น้ำ พ่อผู้เป็นมหาสมุทรไม่มีร่างกายของท่านเอง ในขณะที่ลูกผู้เป็นแม่น้ำมี ลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ แม่น้ำพรหมบุตรยาวมากเพราะมีการเชื่อมกับมหาสมุทรในกัลกัตตา การบรรจบกัน (เมลา) นั้นใหญ่มาก เมลาที่เกิดขึ้นที่นี่ด้วยเช่นกัน มหาสมุทรและแม่น้ำพรหมบุตรรวมกัน การบรรจบกันนี้มีชีวิต ในขณะที่อีกการบรรจบกันนั้นไม่มีชีวิต พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ คัมภีร์เป็นแผนกหนึ่งของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางนี้เป็นของความรู้นี้ ในขณะที่ นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แผนกของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาได้ดำเนินต่อมาเป็นเวลาครึ่งวงจร มหาสมุทรแห่งความรู้ไม่อยู่ที่นั่น พ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้ มาในยุคบรรจบพบกัน และให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่แก่

ลูกทั้งหมดโดยการอาบน้ำในความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังสร้างโชคของความสุขแห่งสวรรค์ผ่านพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เราเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างแท้จริงในยุคทองและยุคเงิน เวลานี้เราเป็นมนุษย์ผู้ที่กราบไหว้บูชา แล้วจากมนุษย์เราจะกลายเป็นเทพ บราห์มินไปสู่ศาสนาเทพ และแล้วก็กลายเป็นนักรบ พ่อค้าและศูทร ลูกต้องลงมาในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อได้บอกลูกว่าลูกไม่รู้ชาติเกิดของตัวเอง เพียงลูกเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่มาก่อนใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม อัลลอยสามารถถูกขจัดออกไปได้ด้วยโยคะเท่านั้น มีความเพียรพยายามในโยคะ ลูกๆบางคนฉลาดในความรู้นี้แต่อ่อนแอในโยคะ ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะนั้นมีโยคะดีกว่าผู้ที่เป็นอิสระ พวกเขาโหยหาทั้งวันและคืนที่จะพบชีพบาบาในขณะที่ลูกนั้นได้พบท่านแล้ว ลูกได้รับการบอกให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง และกระนั้นลูกก็ลืมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกมีประสบการณ์กับพายุมากมายในขณะที่พวกเขาโหยหาอย่างสุดซึ่งในการจดจำระลึกถึงของพวกเขา ลูกนั้นไม่โหยหา พวกเขาประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขณะนั่งอยู่ที่บ้าน ลูกๆรู้ว่าลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์โดยอยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา เช่นที่เด็กที่ยังไม่เกิดโหยหาที่จะออกมาจากครรภ์ ดังนั้นเช่นกันผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะร้องเรียกหาชีพบาบาในความสิ้นหวัง: “ชีพบาบาปลดปล่อยฉันจากบ่วงพันธะนี้เถิด” พวกเขาจดจำท่านทั้งวันและคืน ลูกได้พบพ่อแล้ว แต่ลูกก็ไม่ระมัดระวังด้วยการคิดว่า ถึงอย่างไรลูกก็เป็นของบาบาอยู่แล้ว ฉันจะละร่างนี้และไปเป็นเจ้าชาย ควรจะมีความสุขนี้อยู่ภายในตัวลูกอย่างถาวร อย่างไรก็ตามอย่าไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุขมาก ถ้าลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะเฝ้าแต่รำลึก ลูกได้เห็นความทุกข์มาเป็นเวลาครึ่งวงจรในอาณาจักรของราวัน เฝ้าแต่มีความตายก่อนเวลาอันควร ถึงอย่างไรก็มีความทุกข์อยู่ดี ไม่ว่าใครบางคนจะมั่งคั่งแค่ไหน เขาก็ยังคงมีประสบการณ์ของความทุกข์ มีความตายก่อนเวลาอันควร ไม่มีใครตายก่อนวัยอันควรในยุคทอง พวกเขาไม่เคยล้มป่วยในเวลานั้นพวกเขาเพียงแต่ละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งอย่างเป็นธรรมชาติ นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข ผู้คนคิดว่าสิ่งต่างๆ ของสวรรค์เป็นเพียงจินตนาการของลูก พวกเขาถามว่า สวรรค์มาจากไหน? ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นชาวสวรรค์และลูกใช้ 84 ชาติเกิด การแสดงทั้งหมดนี้อยู่บนพื้นฐานของบารัต ลูกรู้ว่าลูกกลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์และนักรบเป็นเวลา 21 ชาติเกิด แล้วลูกก็กลายเป็นพ่อค้าและศูทร เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มินอีกครั้ง กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองนั้นง่ายดายมาก ชีพบาบาหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าชีพบาบาได้มาในพาหนะของบราห์มา ผู้ที่เป็นบราห์มาคือกฤษณะในตอนต้นของยุคทอง เขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด และกลับมาไม่บริสุทธิ์ แล้วพ่อก็เข้ามาในตัวเขาและรับเขามาเลี้ยง พ่อตัวท่านเองพูดว่า พ่อรับการค้ำจุนของร่างกายของลูกและได้ทำให้ลูกเป็นของพ่อ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่อำนาจในการปกครองสวรรค์ ผู้ที่กลับมามีค่าจะไปสู่อณาจักร มารยาทที่ดีมากเป็นที่ต้องการสำหรับสิ่งนี้ สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ แม้ผู้ไร้เดียงสาถูกทำร้ายเพราะเหตุนี้ ในบางกรณีแม้กระทั่งผู้ชายก็ถูกทำร้าย พวกเขาเฝ้าแต่ก่อกวนกันและกันเพื่ออีกเลส เพราะมีผู้หญิงมากมายที่นี่ ชื่อ “กองทัพซัคคี” จึงได้รับการจดจำ ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่! เวลานี้ลูกได้ออกมาจากกองไฟของตัณหาราคะแล้ว และกำลังนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้นี้เพื่อที่จะกลับมาสวยงาม ลูกได้นั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาราคะมาตั้งแต่ยุคทองแดง เป็นบราห์มินที่ไม่บริสุทธิ์ผู้ที่ผูกพันธะของการให้ยาพิษกับกันและกัน ลูกคือบราห์มินที่ปราศจากกิเลส ลูกยกเลิกสัญญาอันนั้นและทำให้พวกเขาห่างไกลจากกองไฟของความรู้นี้ ลูกได้กลับมาเกลียดชังกองไฟของตัณหาราคะ และเวลานี้ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของความรู้นี้ ลูกกำลังจะกลับมาสวยงาม พ่อพูดว่า ลูกอาจจะอาศัยอยู่ด้วยกัน แต่ลูกต้องสัญญาว่า ลูกจะไม่มีวันหมกมุ่นในกิเลส เหตุนี้เองบาบาจึงให้แหวนให้ลูกสวม ชีพบาบาคือบาบาและเจ้าบ่าวด้วยเช่นกัน ท่านคือรามของสีดาทั้งหมด เพียงท่านเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่เรื่องของรามที่เป็นหัวหน้าของสกุลรากู ผู้นั้นได้รับรางวัลนี้ในยุคบรรจบพบกัน เป็นสิ่งผิดที่จะแสดงภาพเขาพร้อมด้วยลูกศรซึ่งเป็นสิ่งขี้บอของ ความก้าวร้าวรุนแรง ไม่ควรแม้แต่จะถูกแสดงในรูปภาพด้วยซ้ำ ลูกเพียงแต่ต้องเขียน “จินทรานส์” ลูกๆ ควรอธิบายว่าผ่านสิ่งนี้ชีพบาบาอธิบายความลับของวงจรแก่เรา มีเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เรื่องราวนั้นถูกแต่งขึ้นโดยมนุษย์ ไม่มีใครเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ (ผ่านเรื่องราวนั้น) ความหมายของเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง คือการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ ผู้คนเล่าเรื่องราวของความเป็นอมตะ แต่ไม่มีใครไปยังดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดินแดนแห่งความตายดำเนินไปเป็นเวลา 2500 ปี ผู้เป็นแม่รับฟังเรื่องราวของดวงตาที่สาม อันที่จริงมันคือเรื่องราวของการให้ดวงตาที่สามของความรู้นี้ เวลานี้ลูกแต่ละดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามของความรู้นี้แล้ว และดังนั้นลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ฉันทดวงวิญญาณกำลังจะกลายเป็นเทพผ่านร่างกายนี้ ฉันทมีชั้นสการ์เหล่านี้ในตัวฉัน มนุษย์ทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้คนพูดว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเป็นหนึ่งเดียวและเหมือนกัน และพระเจ้าได้นำเอารูปมากมายทั้งหมดเหล่านั้นมาใช้ พ่อพูดว่า สิ่งนั้นผิดนั้นเรียกว่าความหยิ่งยโสที่ผิดๆ และเป็นความรู้ที่ผิด พ่อบอกลูกว่าท่านคือจุด ลูกไม่รู้สิ่งนี้มาก่อน และผู้นี้ก็ไม่รู้เช่นกัน เวลานี้พ่ออธิบายแก่ลูก และดังนั้นจึงไม่ควรมีความสงสัยเกี่ยวกับสิ่งนี้ ควรจะมีศรัทธาที่มั่นคงว่า อย่างแน่นอนบาบาพูดเพียงสัจจะเท่านั้น ผู้ที่มีสติปัญญาสงสัยจะถูกนำไปสู่การทำลาย พวกเขาจะไม่ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ เพียงใน

การกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่มีความเพียรพยายาม ขณะที่ทำอาหารจึงเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อ ฝึกฝนสิ่งนี้ในทุกสถานการณ์ ขณะที่คลั่งจาปาตี เฝ้าแต่จดจำผู้เป็นที่รักของลูก ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้ในทุกสิ่ง อยู่ใน การจดจำระลึกถึงเมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลา เป็นเพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาซาโทประธาน ลูกมี เวลาแปดชั่วโมงที่จะทำงานของลูก ในระหว่างนั้นให้ไปและนั่งในสันโดษ ลูกต้องให้คำแนะนำพ่อแก่ทุกคน ถ้าไม่ใช่วันนี้ พวกเขาจะรับฟังในวันพรุ่งนี้ พ่อก่อตั้งสวรรค์ เราเคยอยู่ในสวรรค์และเวลานี้ได้กลายเป็นชวานรก เวลานี้เรากำลังจะได้ รับมรดกของเราจากพ่ออีกครั้ง พ่ออธิบายให้กับชาวบาร์ต ท่านมาในบาร์ตเท่านั้น ชาวซิกซ์และชาวคริสเตียนก็มาด้วยเช่น กัน ผู้คนมากมายจะมาในอนาคต ความรู้นี้เป็นไปสำหรับทุกคน เพราะนี่คือการจดจำระลึกถึงที่ง่ายตายและมรดกที่ ง่ายตายจากพ่อ อย่างไรก็ตามลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน จงให้ท่านนี้และเงามืดของกลางร้ายจะถูกขจัดออกไป เวลานี้มีกลางร้ายของราหูเหนือบาร์ต และแล้วก็มีกลางดีของดาวพฤหัสบดีเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ก่อนอื่นมีกลางดีของดาว พฤหัสบดีแล้วก็กลางดีของดาวศุกร์ ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์มีกลางดีของดาวพฤหัสบดีและผู้ที่เป็นของจันทร์ทรงกลมมีกลางดีของดาวศุกร์ จากนั้นกลางก็ลดลงไป รางของราหูนั้นเลวร้ายที่สุด ดาวพฤหัสบดีไม่ใช่กฎ มีกลางของเจ้าแห่งต้นไม้ เมื่อพ่อผู้เป็นเจ้าแห่งต้นไม้ มา ก็มีกลางดีของดาวพฤหัสบดีและดาวศุกร์ เมื่อราวันมีกลางร้ายของราหู เวลานี้ลูกๆกำลังมีประสบการณ์กลางดีของดาวพฤหัสบดี เพียงแต่จดจำเจ้าแห่งต้นไม้และคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ก็เท่านั้นเอง! อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนานและได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเต กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ฝึกฝนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณในขณะที่ทำทุกสิ่ง ทำความเพียรพยายามที่จะจับความหยิ่งยโสของร่างกายของ ลูก
2. เพื่อที่จะกลับมาที่มีค่าควรแก่การมีอำนาจในการปกครองยุคทอง จงมีกิริยามารยาทที่สูงศักดิ์ ความบริสุทธิ์คือประเภทที่ สูงสุดของพฤติกรรม เป็นเพียงด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้น ที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกคงการตระหนักรู้ถึงคาร์เนลวันฮาร์ (ผู้ที่ดลใจลูกให้กระทำและผู้ที่ทำท่านเองกระทำ) และมี ประสบการณ์ของโยคะที่ง่ายตาย และดังนั้นจึงกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ขณะที่ปฏิบัติงานใดๆ คงอยู่ในการตระหนักว่าใครคือผู้ที่เป็นกระดุกสันหลัง ผู้เดียวที่ทำให้ลูกเป็น เครื่องมือ ลูกไม่สามารถประสบความสำเร็จในงานใดๆได้ โดยปราศจากผู้เป็นกระดุกสันหลัง ดังนั้น ขณะที่ทำงานใดๆ เพียงแต่คิดว่าลูกเป็นเครื่องมือ และเป็นพ่อผู้ทรงอำนาจตัวท่านเองที่ทำให้ทุกสิ่งสำเร็จ จงทำ ทุกสิ่งในสำนึกนี้ และลูกจะเฝ้าแต่มีประสบการณ์ว่าโยคะนั้นง่ายตาย แล้วโยคะที่ง่ายตายนี้ก็จะทำให้ลูก สามารถปกครองอาณาจักรได้อย่างง่ายตาย ชั้นสการ์ของลูกที่นี้จะนำลูกไปที่นั่น

คติพจน์: ความปรารถนาเป็นเหมือนเงา หากลูกหันหลังให้มัน มันก็จะตามลูกไป

***** โอม ซานติ *****

สัญญาที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมคุณธรรมของความอ่อนหวานและความถ่อมตนเพื่อกลับมายิ่งใหญ่

ความอ่อนหวานเป็นคุณธรรมที่พิเศษอย่างยิ่ง ที่กระทั้งทำให้ดินแดนที่เต็มไปด้วยความขมขื่นหวานขึ้นอย่างมาก พื้นฐาน ของการเปลี่ยนแปลงของลูกทั้งหมด คือคำพูดที่แสนหวานของบาบา: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และ อ่อนหวาน คำพูดที่แสนหวานเหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงลูก ดริสติที่อ่อนหวานของบาบาได้เปลี่ยนแปลงลูก ในทำนอง เดียวกัน ด้วยความอ่อนหวานของลูก ก็ทำให้ผู้อื่นอ่อนหวาน จงทำให้ปากของลูกหวานขึ้น รักษาของขวัญแห่งความ อ่อนหวานนี้ไว้กับลูกอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการทำเช่นนี้ ลูกจะคงอยู่อย่างอ่อนหวานอยู่เสมอ และทำให้ผู้อื่นอ่อนหวานด้วย เช่นกัน